

Publicerad 2007-03-21 23:41 av osams

känslomässig tinnitus

från
gitarren
andas
dina händer
trasiga ackord
och jag kan
inte sluta
nynna med
trots att vi har
glidit ur varandras
tonarter
för länge sen
jag kan faktiskt inte
bita sönder läppen
hur många gånger
somhelst när
du tvingar
moll att gå i dur

jag
drar tio djupa
andetag utan
att få luft
ska vi byta
hjärtan
mitt slår nog
ändå bättre
hos dig

du
ger upp
spränger
lungorna när
du håller andan
alldeles för hårt
och länge
sedan vi orkade
fylla tystnaden

med klang
jag kunde aldrig sova
alldeles för uppslukad
av dina
sömnskratt
som nattens vackraste
vindspel

alla dagar
vi sov bort
klarvakna
livet på högsta volym
utan hänsyn till
alla ljudvallar som
vi sprängde
som sanningar
i en värld
byggd av konsekvens
och ingen sa
att tystnad

kunde

låta

såhär

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren osams med Poeter.se id #7501 innehar upphovsrätten